

Familiens sorte får.

Jeg tror godt vi kender til denne overskrift .Vi bruger den når et familiemedlem ikke rigtigt falder ud som resten af familien og på en eller anden måde gør sig uheldig bemærket.

Vi kan måske få den tanke, at dette barn må være født med uheldige egenskaber, siden det på en sådan måde bliver anderledes, men det har oftest en anden forklaring.

I en familie er der altid en slags balance, som består af egne egenskaber og følelser i relation til det at være menneske og som familiemedlem. Det er vigtigt for en familie, at denne balance opretholdes, for at undgå en følelse af at være mislykket. Når et barn så rejser hjemmefra, forrykkes denne balance og der skabes derved, i større eller mindre grad, en ubalance i familien. Den kan komme til udtryk på mange måder f.eks. ved at konflikter eskaleres - men det klarer langt de fleste af familierne, så efter en forholdsvis kort overgang, er den nye balance genoprettet.

Hvis ubalancen i familien imidlertid handler om følelser og egenskaber som bliver fornægtet, (måske fordi jeg ikke kan lide mig selv og det jeg gør) kan balancen genoprettes ved at overføre ubalancen på et af børnene. På den måde kommer et barn til at bære på skyld og ubehag som det ikke kan forholde sig til.

Denne måde at oprette balancen på er selvfølgelig ubevidst, men sker i alle hjem i større eller mindre grad - men kun i sjældne tilfælde bliver reaktionen fra barnet, at blive total anderledes.

Hvis et barn derfor reagerer vidt forskelligt fra resten af familien på en ubehagelig måde, er det en god anledning til at være opmærksom på, om vi på en eller anden måde forventer og tillægger følelser og egenskaber på dette barn som i virkeligheden ikke er barnets.

Når barnet reagerer konfliktfyldt, bliver vores første reaktion let, at barnet er urimelig, fordi det kan se sådan ud. Men måske signalerer det blot: "Jeg har det ikke så godt." Og det bør vi forældre tage alvorlig.

Med venlig hilsen,

Steen Palmqvist